

¿Fatiga del tripartit?

ENRIC MARÍN

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 11.02.10

En el transcurs de la seva intervenció al Fòrum Nova Economia, Ernest Maragall ha fet un seguit de consideracions que s'escapen del guió. Així, el conseller d'Educació veu Catalunya «fatigada» de la fórmula de pactes del tripartit i augura que les tres formacions que actualment governen no sumaran a les eleccions vinents. «Tot indica que Catalunya no donarà suport a nous experiments ni artefactes inestables o pretesament inestables», ha afirmat. També ha lamentat que la resposta a aquest cansament respecte dels governs de coalició sigui encara més fragmentació política i no un retorn a la confiança cap als grans partits. I, encara més, també ha recordat la necessitat de regenerar l'actual model de partits polítics, que «ja ha donat de si tot el que podia» i que ha derivat cap a un esquema de funcionament massa endogàmic. Déu n'hi do!

Es pot estar d'acord o no amb aspectes de la seva gestió, però Maragall és un polític tenaç de sòlides conviccions a qui molesta un estil de política que no expressi compromís rigorós amb la millora de les situacions i prestigi de la res publica. No ha d'estranyar que es pugui sentir frustrat per determinades contradiccions governamentals o pels dèficits clamorosos en cultura de coalició demostrats en les dues experiències de governs tripartits. També s'entén que es pugui sentir encotillat per l'estructura tancada i piramidal dels partits que distingeix el sistema polític català i espanyol.

Així doncs, el que fa rellevants aquestes declaracions no és la seva singularitat o la seva extravagància. De fet, són consideracions que connecten amb un estat d'opinió prou generalitzat. La rellevància prové de la seva heterodòxia en la mesura que les formula un dirigent socialista conseller de la Generalitat.

Crec, però, que el seu diagnòstic talla una mica curt i alimenta alguna lectura massa tàctica. ¿Amb aquestes declaracions, Maragall està propugnant la sociovergència? ¿O, potser, el retorn a governs estables monocolors de majoria absoluta? Probablement, cap de les dues coses. En qualsevol cas, és cert que el tripartit no genera grans il·lusions col·lectives, per dir-ho molt suaument. Ni entre els partidaris més declarats. Però la fatiga no és de tripartit, la fatiga real és de la política institucional. I la solució no és la simplificació de la representació política en dos grans blocs. La complexitat social i ideològica de la societat catalana necessita veure's reflectida en un contrastat pluralisme polític. Ignoro si el tripartit sumarà o no. Tampoc sé si aquest serà el fet determinant en les pròximes eleccions. Sí que tinc una certa convicció, però, que la fatiga de la política afectarà electoralment d'una manera bastant equilibrada totes les formacions polítiques. Més del que pot semblar ara mateix.